

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžf/99/2015
Identifikačné číslo spisu: 2015200575
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2015200575.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Fobos advertising, s.r.o., Sládkovičova 10, Piešťany, IČO: 36 231 070, zastúpený JUDr. Vladimírom Mikušom, advokátom, so sídlom V. P. Tótha 1081/17, Zvolen, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 725589/2015 zo dňa 4. júna 2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/70/2015-48 zo dňa 25. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/70/2015-48 zo dňa 25. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keď dospel k záveru, že nepriaznivá hospodárska situácia žalobcu - podnikateľa, je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním nevyhnutne súvisia. Ak by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie rizika spojeného s podnikaním na štát, čo je neprípustné. Skutočnosť, že žalobca nemá dostatok finančných prostriedkov ešte neodôvodňuje oslobodenie od súdnych poplatkov. Pomery účastníka konania nie sú určované len finančnou hotovosťou resp. stavom na bankových účtoch, ale aj jeho celkovou majetkovou situáciou. Okolnosti, že podnikateľ nie je pri svojej činnosti úspešný a nedosahuje zisk alebo v dôsledku neúspešného podnikania v minulosti sa teraz ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, nemôžu byť dôvodmi pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Krajský súd dôvodil, že iná situácia by bola v prípade, ak by sa žalobca dostal do ťaživej finančnej situácie z dôvodov, ktoré by neboli v príčinnej súvislosti s jeho podnikaním, napr. z dôvodu vis maior. Vzhľadom na dĺžku podnikania žalobcu (od r. 1999) a predmet podnikania zrejme nevykazoval len stratu v podnikaní, pričom v prípade viacročnej straty v podnikaní a predĺženia bolo potrebné podať návrh na vyhlásenie konkurzu, čo sa doposiaľ nestalo.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu prípadne zruší

napadnuté uznesenie a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že dostatočným spôsobom preukázal nepriaznivú finančnú situáciu, ku ktorej prispelo aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktoré znemožnilo riadne pokračovať v podnikateľskej činnosti. Závery súdu vychádzali len z úvah, nie zo skutkového stavu, a preto bolo potrebné žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov vyhovieť a pokiaľ by došlo k zmene pomerov, súdu by nič nebránilo následne postupovať podľa § 138 ods. 5 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Žalobca v podanom odvolaní vyjadril presvedčenie, že pre nepriaznivú finančnú situáciu je dôvodné priznať mu oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolací súd poukazuje, že do nepriaznivej finančnej situácie sa žalobca dostal svojimi podnikateľskými aktivitami, čo však samo osebe nie je možné považovať za skutočnosť odôvodňujúcu jeho oslobodenie od súdnych poplatkov. Bolo potrebné skúmať celkové pomery účastníka, nemožno brať ohľad výlučne na momentálny zostatok na bankovom účte žalobcu, majúc na zreteli aj výšku súdnych poplatkov v konkrétnej veci.

Žalobca nepreukázal, že je objektívne neschopný zaplatiť súdny poplatok vo výške 70,-€, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd procesne postupoval v tomto prípade podľa ustanovení O.s.p. s poukazom na § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.